

NO MAN'S LAND

GIRLS IN WOODS

tekst marjet moorman

personages

YARA

ASHA

DANNY

JULA (de urban legend)

RILANA (de duif)

Jula's spullen

De Jas

De Schoen

Het Boek

De scènes spelen in verschillende nachten, maar kennen het verloop van de duur van een nacht. De teksten van Jula worden voornamelijk door Danny uitgesproken, maar ook door Yara en/of Asha.

SCENE 1 | 00.10

Nacht. Dak van de flat. De lift is onderweg omhoog; verdieping 39,40,41

Yara komt de lift uit. Ze kijkt om zich heen. Ziet de lift weer naar beneden gaan. Aarzelt even. Ze kijkt de stad in. Kijkt naar de rand, stapt heel voorzichtig dichterbij.

SCENE 2 | 03.25

JULA: Jula vindt dat het tijd is voor Yara om naar de rand te gaan.

YARA: ...

JULA: Geef haar De Jas.

Asha geeft Yara De Jas.

DANNY: Waarom durf je niet naar de rand, Yara. Vertel het aan Jula.

YARA: Daar is een serial killer.

DANNY: Ogen dicht. Doe jij het maar.

YARA: ...

DANNY: Jula bepaalt. *Ik* bepaal.

SCENE 3 | 00.15

YARA: Haar naam klinkt zacht gefluisterd op tienerlippen. Snoeihard en schel door kelen van ouders. Ga haar niet achterna, niet naar boven, niet doen! Blijf beneden. Veilig in je flathek. Maar zij die wil luisteren, hoort haar fluisteren over de stad, door de straten. Kom je naar boven? Zij die durft te kijken, ziet haar om 01.00 's nachts, hier aan de rand staan. Zo ontlokt ze waanzin in tienermeisjeshoofden, zo lokt ze jou naar dit beruchte dak. Als je eenmaal van haar weet, kom je niet meer los.

ASHA: (*hard*) Julia.

Yara gilt

Asha gilt

YARA: Je mag hier niet komen.

ASHA: Jij ook niet.

YARA: Wie ben jij? Wat weet jij van Julia?

SCENE 4 | 01.15

JULA: Dit is niet de rand van dit dak. Dat is niet de stad. Het is ons land. Nee, het is geen land. Het is bomen. Het is sterren, rotsen, water. Het is brandende zon en wij zijn vogels.

SCENE 5 | 00.17

Asha haalt een oud krantenartikel tevoorschijn. Yara citeert.

YARA: *(uit haar hoofd)* Nadat de zeventienjarige Jula midden in de nacht van 22 op 23 augustus 1996 de lift naar het dak van de flat nam, is er nooit meer iets van haar vernomen. Bewoners zeggen dat de jonge vrouw, die ook in het flatgebouw woonde, al langer iedere nacht de lift naar het dak nam, voor zij daar verdween. Sindsdien doen de wildste verhalen de ronde. Mensen in het flatgebouw aan de overkant beweren dat ze haar nog steeds rond 01.00 's nachts zien verschijnen.

ASHA: Aan de rand, met haar armen omhoog, doodstil. Bewoners horen haar zacht zingen, als ze na 00.00 alleen in de lift staan. Heb jij het gehoord?

YARA: Nadat Jula verdween kwam de lift niet meer verder dan de 43^e, de laatste verdieping voor het dak. Jij kent de lifthack.

ASHA: Het jaar dat ze verdween.

YARA: 1996.

ASHA: Drie keer.

YARA: Noodknop. Vijf tellen.

ASHA: Brengt je naar het dak.

YARA: Brengt je hier.

Asha laat De Schoen zien.

YARA: Heb je het al gedaan?

ASHA: Nee. Het moet om 01.00 's nachts. Toch?

YARA: Ja. *(bekijkt De Schoen)*

ASHA: Woon jij beneden?

YARA: *(knikt voorzichtig)*

Asha loopt steeds dichterbij de rand

YARA: ...

ASHA: Kom eens..

YARA: Heb je nog meer gevonden?

ASHA: Hm hm.

YARA: ...

Asha beweegt langs de rand als een krijger met De Schoen in haar hand.

ASHA: Wat wil jij van Julia?

YARA: ...

ASHA: Hier heeft ze gestaan. Kom!

YARA: *(schudt haar hoofd)*...

ASHA: *(fluistert)* Juuuulaaaa.

SCENE 6

YARA: *(bekijkt Asha)* Ik wilde niet dat je zou vallen, ik wilde je terugroepen. Ik kende je naam nog niet eens, maar ik was al doodsbang dat je zou vallen. Julia was er al, ze was er al.

SCENE 7 | 00.05

YARA: Volgens de legende is één van Jula's schoenen achtergebleven op het dak. Één verdween met haar in het niets, één ligt al dertig jaar hier. Aan haar die deze durft aan te trekken, zal het mysterie zich ontrafelen. Zij zal deelgenoot worden van de verdwijning, zo zegt men. Zij zal in haar voetsporen treden en de ware Jula kennen. Maar pas op, eenmaal De Schoen aan je voet, is er geen weg terug.

SCENE 8 | 00.25

Asha en Yara staren samen naar de schoen

De telefoon van Yara gaat. Op de display: MAMA

ASHA: Heb jij iemand verteld wat wij hier doen?

YARA: Nee!

ASHA: We moeten regels hebben, Yara. Dakregels.

Yara drukt MAMA weg

ASHA: *(houdt de schoen omhoog)*

YARA: Goed. De regels van het dak. Regel 1: Niemand trekt die schoen alleen aan. Regel 2: We vertellen niemand over Jula.

ASHA: Niemand dus hè, Yara.

YARA: Niemand, Asha.

ASHA: Op het dak van Jula bepaalt Jula. Dat is regel 3. Alles hier gebeurt in naam van Jula. We zwijgen over beneden. Regel 5: Geen telefoons op het dak van Jula.

Yara legt haar telefoon in de lift.

YARA: Regel 6. We bezoeken het dak iedere nacht.

ASHA: 1. Nooit alleen. 2. Niemand 3. Jula bepaalt. 4. Beneden bestaat niet. 5. Geen telefoons. 6. Iedere nacht.

(Asha en Yara herhalen samen de regels)

SCENE 9 | 00.30

(Als een mantra, al uren)

ASHA: Waarom is Jula ontsnapt, Yara?

YARA: Jula wilde nooit meer worden begluurd, Asha.

ASHA: Waarom wilde Jula nooit meer worden begluurd, Yara?

YARA & ASHA: Dat was te vaak gedaan zonder haar toestemming.

YARA: Waarom is Jula verdwenen, Asha?

ASHA: Jula wilde nooit meer het goede voorbeeld zijn, Yara.

YARA: Waarom wilde Jula nooit meer het goede voorbeeld zijn?

ASHA: Daar werd te vaak op gerekend.

ASHA & YARA: Zonder haar toestemming.

ASHA: Waarom is Jula verdwenen, Yara?

YARA: Jula was het niet eens met het einde van Het Boek, Asha.

ASHA: Waarom was Jula het niet eens met het einde van Het Boek?

YARA: Ze had het zelf nooit zo geschreven, het was zo geschreven..

ASHA: Zonder haar toestemming.

YARA: 01.00!

SCENE 10 | 01.15

Ze staan samen in het midden van het dak en kijken naar De Schoen. Om de beurt rennen op De Schoen af, spelen ermee. Lachen en schreeuwen. Verwachten niet dat er echt iets gebeurt.

YARA: Laat je maar zien, Jula..

ASHA: Verschijn!

YARA: Ah, daar staat ze, daar staat ze!

Asha schrikt. Yara lacht.

ASHA: Je neemt haar niet serieus. Ik zou ook niet komen als ik een geest was.

YARA: Jula, oh Jula, meisje van het dak. Meisje der daken. Geest van de dimensie tussen stenen, wolken en aarde.

ASHA: Bring it on!

YARA: Het meisje dat ontsnapte. The girl that got out. Wij zien jou. Wij snappen jou. Wij voelen jou. Jula, verschijn aan ons.

ASHA: Juuulaaaa!

*Yara kijkt naar Asha
De cijfers van de lift gaan omhoog.*

YARA: Voel hoe...

Asha en Yara lachen.

Danny is inmiddels uit de lift gekomen en loopt richting rand, ze ziet Asha en Yara. Kijkt de stad in. Gaat aan de rand staan.

YARA: Hoe zij vanuit een andere dimensie naderbij komt, voel het, Asha.

ASHA: Ga door!

YARA: ...

Dan ineens bloedserieus.

YARA: Doe het dan. Doe die schoen aan.

ASHA: Doe jij het.

YARA: ...

ASHA: Je durft niet. Je denkt dat ze echt komt.

YARA: Jij niet dan?

ASHA: ...

YARA: ...

ASHA: Goed. Ik doe het wel. Asha doet het wel weer! Die stelt nooit teleur, hoor. Kijk, daar gaat ze fucking Ashapoester, die het schoentje wel aantrekt. Terwijl ze nu al weet dat het niet gaat passen, voor Asha komt er geen voorbestemd prinsje langs die de schoen om haar voet vouwt. Asha moet dat muiltje eigenhandig uit elkaar scheuren.

YARA: Regel 4. Geen gejangk over beneden, Ashapoester.

Krijgt haar voet niet in de schoen.

YARA: Ik denk dat Julia hele kleine voeten had. Het was een kabouter, denk ik. Julia was een heel klein, woedend kabouterdje.

(Ziet Danny)

ASHA: Of een elfje. Julia Tinkerbell is niet verdwenen, maar teruggevlogen naar Neverland. Mysterie opgelost, het bleek zoals altijd, in the end toch weer een sprookje te zijn voor blonde elfjes. En Julia leefde nog lang en verstikkend gelukkig. Ik ga naar bed.

YARA: Asha?

ASHA: Fuck Peter Pan ook. Ik ben zo voor die Haak. Uitroeien dat kutventje met z'n eeuwig jong, jongetje zijn. It sucks. Kind zijn sucks, daarna sukt het nog meer en dan denk je dat je er eindelijk

doorheen bent, dan moet je alles wat ze door je strot hebben geduwd ook nog waarmaken. The lost boys of Peter Pan. Yara, waar zijn de lost girls?

YARA: Kijk.

Aan de rand staat Danny. Ze kijkt de stad in.

ASHA: *(veel te hard en gedragen):* Jula, geweldig dat je bent gekomen. Dat is Yara en ik ben Asha.

YARA: Ze kan je gewoon horen. Denk ik. *(ook te hard)* Hoor je ons?

ASHA: Misschien heb je ons al eerder gezien. We wonen allebei..

YARA: Regel 4.

ASHA: Op het dak.

Danny kijkt naar Yara en Asha en dan de stad in.

ASHA: Ze is kapot, zie je dat?

YARA: Je ziet dat ze uit 1993 komt.

ASHA: Hoe?

YARA: Dit is toch totaal nineties.

ASHA: Is deze van jou? *(De Jas)*

Danny draait zich om richting lift. Yara en Asha kijken haar na. Yara steekt haar voet in de schoen. Danny kijkt nog even om en gaat dan de lift in.

SCENE 11 | 00.15

YARA: Alles wijst erop dat Jula geen zachteardige entiteit is. Ze is kwaad en kapot. Ik kan dat weten. Want ik ken haar nu. Ze is aan mij verschenen. Jula had belangrijke redenen om te verdwijnen. Zij is het dak op gejaagd, door iets, beneden.

SCENE 12 | 01.20

Danny komt de lift uit. Asha en Yara staan met De Schoen te wachten. Ze loopt naar de rand.

YARA: Wij zijn hier voor jou. We hebben De Schoen gevonden.

ASHA: Ik heb em als eerste aangetrokken.

DANNY: Ik wil niet beneden zijn. Ik wil hier zijn.

Yara en Asha knikken.

YARA: En De Jas en Het Boek. Wat vond je van het einde?

DANNY: ...

Yara komt met de duif aanlopen.

YARA: En deze. Is deze van jou? We hebben haar Rilana genoemd.

DANNY: Op welke verdieping wonen jullie?

YARA & ASHA: Wij spreken niet over beneden.

DANNY: Waarom niet?

YARA: Dat is zo. Dat is regel 4.

DANNY: Ja. Dat snap ik.

Danny loopt naar de rand

DANNY: De eerste keer dat ik hier stond, gebeurde er iets. De brok in mijn keel verdween. Die al heel lang vastzat en doorgroeit naar de knoop in mijn buik.

ASHA: Heb ik ook.

YARA: Ssst.

JULA: Er is hier een deur, waardoor ik kan verdwijnen en tegelijk nergens meer echt kan staan, dan hier. Daar is de stad en andere mensen. Maar ik bepaal dat er niets is. Of een bos, kan ook. Een wild bos! Een andere dimensie, iets waar geen woorden voor bestaan. Snap je?

Asha en Yara knikken driftig.

YARA: Een dimensie. Ik zei het al.

ASHA: Ssst.

JULA: Een stad door mij ontworpen. Aan mijn voeten. Een stad waar ik rond kan lopen en waar niemand me stopt en dwingt: Hey jij, snel zeggen wie je bent nu. Hoe hoog scoor jij vandaag? Hoe veel mag jij er zijn op een schaal van 1 tot 10?

Yara en Asha knikken allebei driftig. Danny kijkt aangenaam verrast naar Asha en Yara.

DANNY: Wat het ook is, het is iets dat je pas begrijpt als je hier staat.

ASHA: Wie dwingt jou?

DANNY: Regel 4, toch?

*Het begint hard te waaien waardoor Danny begint te wankelen. Ze doet haar ogen dicht.
Jula/Danny staat met haar armen wijd aan de rand.*

YARA: Ik wilde je duwen, Jula. Zien hoe je dan zou vliegen, vallen, oplossen. Ik deed het niet, want ik wilde *nog* meer dan duwen, dat je voor altijd met mij en Asha aan de rand zou blijven staan.

ASHA: Hoe ben jij verdwenen, Jula?

YARA: Hoe ben jij ontsnapt?

DEEL 2

SCENE 13 | 01.35

DANNY/ JULA: *(verzint dit ter plekke)* Het multiversum! Ja. Hoe ik verdween heeft alles te maken met het multiversum. Precies op dit dak is een kwantumfysisch portaal en kruisen maar liefst, ehm, 43 dimensies elkaar. In die nacht in 1993 zag ik ze allemaal. En ik kan je zeggen dat deze eerste, waar jullie nu nog in staan, een platte, nietszeggende shitdimensie is, vergeleken met de rest. Mijn voorkeur heeft de negentiende, daar word je uit elkaar getrokken, tot een soort jelly-pudding die zich in alle hoeken en door alle bochten kan wringen. Waar je lichaam zich perfect om alles en iedereen heen kan vouwen. Je kan zo langs deze muur stad in glijden en als een cobra door de straten om mensen kronkelen en de lucht uit hun longen knijpen.

ASHA: ...

YARA: ...

DANNY/ JULA: Je moet er wel wat voor over hebben om te reizen tussen dimensies. Het gaat niet vanzelf.

ASHA: ...

YARA: ...

DANNY/ JULA: Willen jullie het?

Asha en Yara knikken.

DANNY/ JULA: Kunnen jullie het aan?

SCENE 14/15/16 | 01.30 – 05.00

Deze scènes kunnen in beeld en beweging als een trip geënceneerd worden, met geïmproviseerde dimensies en geen, enkele of alle onderstaande teksten. Ze dagen zichzelf en elkaar fysiek uit; door met de rand te spelen, snel te ademen of te stoppen met ademen, het heel koud te krijgen, in de wind en regen te staan, rondjes te draaien, elkaars ogen dicht te houden, zichzelf uit te putten en niet te slapen. Met als doel: De stad als een andere wereld hallucineren. Ze bewegen, liggen, rennen, kijken naar de stad. Tijdens deze scènes neemt de mist op het dak toe.

JULA/ DANNY: Hou je ogen dicht! Ogen dicht! Rondjes draaien en stoppen als ik het zeg.
Stop!

JULA/ DANNY: Blote voeten! Spugen!

JULA/Danny: In 12 is alles een oog. Alles kijkt en alles wordt bekeken.

JULA/ DANNY: Tegen de wind in Asha!

JULA/DANNY: 2 lijkt verdacht veel op hier. Je denkt, ik ben in 1, maar dan zak je door het dak. En draai je om. Alles draait 180 graden om. Niet alleen materie. Ieder natuurkundig fenomeen. Dus licht donker en donker licht, zwaartekracht trekt niet maar duwt.

JULA/ DANNY/ YARA/ ASHA: *(Tellen tot 43 en terug.)*

JULA/ DANNY: Stop!

JULA/ DANNY: Mist, dikke slierterige mist. Tussen je vingers in je buik, door je kut, door je keel, door je brein.

YARA: Vijf!

JULA/DANNY: Parallel op drie plekken spreek je drie verschillende zinnen, doe je drie verschillende bewegingen.

ASHA: 26

JULA/DANNY: Een kruisingdimensie van deze en een vallei met water en rotsen en het ziekste feest ooit. Tijd is niet lineair. Alleen bos, beweging muziek.

YARA: Let's go.

ASHA: Jula, waar zijn we?

SCENE 17 | /

JULA: De moeder van Jula wilde haar dochter kost wat kost beschermen tegen de gevaren uit de stad. Ze wist niet dat het kwaad allang was geschied, dat er al barsten in Jula zaten. Toen de moeder van Jula erachter kwam dat haar dochter 's nachts naar het dak verdween nam ze zich voor haar op een nacht te confronteren. Ze zorgde ervoor dat ze wakker was, zodat ze zou merken wanneer Jula naar de lift sloop. Toen ze de deur hoorde klikken vloog ze de gang op.

Jula wat ga je doen?

Jula keek haar moeder strak aan. Ze zei niets. Ze knipperde niet eens met haar wimpers. Doodstil stond ze daar, met haar hand strak om de deurklink.

Jula, waar ga jij heen?

IJzig kalm opende Jula de deur en liep de gang op richting lift. De ogen van haar moeder priemend in haar rug. Die deed niets. Die voelde dat wat ze ook zou zeggen, wat ze ook zou doen, hoe ze ook zou schreeuwen, zou smeken, huilen, tussen haar dochter en de lift zou springen. Het zou niets uithalen. Jula moest en zou naar het dak. Er was niets, niemand die haar daarvan zou kunnen weerhouden.

SCENE 18 | 01.45

DANNY: *(Aan de rand, kijkend naar de stad Half dicht, Yara! Haal je hand maar weg!*
Zie je die lichtjes?
Daar ga je!

ASHA: De lift! De lift. De lift gaat verder dan 42, kijk. Wat moeten we doen?

Yara in trance.

ASHA: Yara! Er komt iemand. Pak De Jas!

YARA: *(kan niet bewegen)*

ASHA: Yara!!

*Ze trekken Yara weg
De lift gaat open, maar er komt niemand uit. Sluit weer.
Danny loopt naar de lift.*

DANNY: Er is niemand.

YARA: ...

ASHA: ...

DANNY: ...

ASHA: Jij bent gewoon iemand, hè?

YARA: ...

DANNY: ...

Asha pakt Danny beet en duwt haar met kleine duwtjes richting rand.

ASHA: Jij kan gewoon vallen.

DANNY: ...

YARA: Weet jij wel wie Jula is?

DANNY: Ik heb haar online gezocht, toen jullie mij zo noemden. En toen dacht ik als jullie toch denken dat ik haar ben, het voelt goed.

YARA: Wie ben jij?

DANNY: ...

ASHA: Zeg je naam.

DANNY: Jula.

ASHA: Kom op.

DANNY: ... Regel 4

ASHA: Je kent onze namen ook.

DANNY: ...

ASHA: Zeg gewoon je naam!

DANNY: *(zacht en onverstaanbaar Dani..Dann)*

YARA: Wat kom je hier doen?

DANNY: Hetzelfde als jullie.

YARA: Waarom?

DANNY: Regel 4!

ASHA: Ze heeft ons misleid, Yara. Dit is het dak van Jula.

YARA: Het dak van Jula, niet van jou, een doodgewoon meisje uit de flat.

DANNY: Noem me niet zo!

ASHA: Ga weg. Weg, gewone chick uit de flat. Ksst. Weg!

DANNY: Jullie komen ook doodgewoon uit deze flat.

Danny loopt naar de lift, gaat er naar binnen. Een aantal verdiepingen omlaag. Dan gaat de lift weer omhoog en open. Danny stapt eruit.

DANNY: Ik kan doorgaan, met Jula zijn.

ASHA: ...

YARA: ...

DANNY: Ze was hier wel. Dat weten jullie net zo goed als ik.

YARA: Het zou kunnen. Zij channelt Jula. Dat bestaat echt hè?
Ik heb daar iets over gelezen.

ASHA: ...

DANNY: ...

ASHA: Dan kunnen wij haar net zo goed zelf channelen.

DANNY: Ik kan dat het beste. Dat komt door hoe ik in elkaar zit.

YARA: Asha?

ASHA: ...

DANNY: Regel 7. Jula bestaat. Wij bepalen.

YARA: Regel 7, Asha?

ASHA: Jula is hartstikke keihard dood. Al dertig jaar.

SCENE 19 | 02.30

DANNY: Oké!

Danny pakt de spulletjes van Jula, schikt ze in het midden van het dak en gaat ernaast liggen.

DANNY: Jula is in dimensie 43: Dood.

ASHA: ...

YARA: ...

DANNY: Jullie zullen moeten spreken, nu. Als haar daknabestaanden, in nagedachtenis van Jula.

ASHA: ...

YARA: ...

JULA: En Jula wil graag dat Yara begint.

YARA: What the fuck?

ASHA: ...

YARA: Goed. Het is een tragedie. Zo jong, zo veelbelovend. Alles zat haar mee. Zo mooi was de jonge Jula, bijna perfect. Haar toekomst was niets minder dan rooskleurig. En ze had haar koppie mee; een knap én een slim koppie. Geknakt in de dop, op haar dak. Morsdood.

DANNY: Morsdood! Ga door!

YARA: Ze zal gemist worden. Door mens en dier. Bijzondere gaven bezat onze Jula. Ze had een connectie met de natuur, een gave om met dieren te bonden. Als klein meisje gaf ze hier al blijk van. Iedere geit, hond of hamster, het maakte niet uit, de fijngevoelige Jula had er een diepe, diepe band mee. Daarom is hier ook om afscheid te nemen haar geliefde metgezel, de duif: Rilana!

DANNY: Rilana moet ook wat zeggen!

YARA: Rilana, ga je gang.

RILANA: Roekoehooohooohoo. (*Huilend en roekend.*)

YARA: Jula zal nooit haar boek uitlezen. Wat een hel. Ze zal nooit weten hoe haar boek afloopt.

RILANA: Roekoe..

YARA: Maar Jula zal ook nooit meer sorry hoeven zeggen en daarbij lief lachen om te zorgen dat er niemand boos wordt. Nooit meer in twijfel; kan ik zo naar buiten, of vraag ik er nu om?

RILANA: Roekoe..

YARA: Nooit meer horen dat ze wel een beetje leuk mee moet doen. Nooit meer van binnen ga weg - val dood schreeuwen. Nooit meer kramp in haar onderbuik uit de hel en doorbijten.

DANNY: Hell yes!

YARA: Ssst. Jij bent dood.

DANNY: Kijk..

Yara gaat naast Danny/ Jula liggen.

DANNY: Doe je linkeroog dicht. Ja, zo. Zie je dat?

Yara gaat naast Jula liggen

ASHA: ...

DANNY: Jula wil dat Asha er ook bij komt liggen.

Asha blijft staan.

DANNY: Veelbelovend was ik.

YARA: Een vlekkeloze toekomst.

DANNY: Jula wil heel graag dat Asha ook nog iets zegt.

ASHA: ...

YARA: Kijk...

DANNY: Wow...

ASHA: Hartverscheurend. Wacht maar tot je weet waarom de veelbelovende Jula naar het dak ging.

YARA: Weet jij dat soms, Asha?

DANNY: Jij weet dat hè?

ASHA: Misschien, weet ik dat.

YARA: Laat ons niet in spanning.

SCENE 20 | 02.45

ASHA: Fuck jullie allemaal, riep ze. Ze sloeg de deur dicht, spuugde ertegen en nam de lift.

Yara en Danny springen op en spugen.

ASHA: Julia moest de wereld redden, te beginnen bij haar familie.

DANNY: Van wie moest Julia dat?

ASHA: Haar broertje! Dat joch dat zijn knie steeds openhaalde, van klimrekken viel, ruzie maakte; Julia au, pleister! Haar moeder die alles wat Julia wel kon en zij nooit had gekund als een wolk om zich heen had hangen.

'Zie je deze dromen, die hangen mij hier in de weg. Ze moeten met een ander hoofd worden waargemaakt. Jij bent dat hoofd.'

JULIA: Ik ben het hoofd waarmee dromen worden waargemaakt.

YARA: Zie hier Julia: het hoofd vol mama's dromen.

ASHA: Alles kon je aan kleine Julia overlaten, ze deed het vanzelf goed. Ze keek vanuit de kinderwagen al links rechts links als haar moeder met haar overstak. Het was duidelijk: Julia ging de wereld redden, maar dan moest ze wel alles goed blijven doen: ze maakt een hoofdlijst die steeds langer werd.

JULIA:

Niet zeuren, wachten op je beurt.

Stilletjes de beste zijn.

Niet luid de beste zijn.

Bescheiden, bescheiden,

nee, nee wacht; niet te bescheiden,

pak je beurt, niet opvallen als het niet nodig is.

Niet vallen-stoten-snijden-branden. Opletten.

Er lacht iemand naar je, teruglachen!

Niet vallen-stoten-snijde- branden. Opletten.

Niet buiten, maar binnen de lijntjes met die stiften

en met alles waar je verder nog mee kan kleuren.

Cijfers, cijfers, cijfers, moeten hoog zijn.

Nee, niet zo hoog!

YARA: Zo een lief meisje was Julia. Wat een heerlijk kind. Lach dan. Lach! Lachen! Ja!

ASHA: Ze begreep heel goed dat zij de uitkomst was van de som die haar ouders met zoveel moeite samen waren.

YARA: Jij weet waar wij vandaan komen, Julia. Verpest het niet.

JULA: Op tijd zijn, altijd op tijd. Teruglachen.
Niet de kantjes er vanaf.
Hey Julia! Niet chillen.
Opletten, heeft iemand je nodig? Klaarstaan.
Niets doen waar zij zich voor zouden kunnen schamen.
Alles doen wat je kan. Meer.

YARA: Wat een lief meisje was Julia toch. Kijk eens wat een schat.

ASHA: Stel ze gerust. Niet teleur. Gerust.
Zie ze staan, hand in hand, als jij je diploma krijgt.
Als jij de familie redt en daarna doorpakt met de wereld.

JULA: Op een ochtend wordt Julia wakker, midden in de belangrijkste examenweek ooit.

YARA: Ze gaat iets kapot maken. Jullie voelen het ook he? Wat ga je kapot maken, Julia?

JULA: Ik begin klein..

YARA: Kom maar op!

ASHA: Ze geeft de kat geen eten. Ze laat haar broertje bloeden, met een tand dwars door zijn lip.

YARA: Julia, au! Julia! Julia? Julia, help? Julia, bloed.

ASHA: Ze brandt haar pols aan een pan. Express.

YARA: Sssss.

ASHA: Ze haalt een vijf, vier, drie..

YARA: En nu spant het erom, schreeuwt haar vader.

ASHA: Ja precies daarom, omdat het erom spant, papa.

ASHA: Ze steelt een (*merk*) jas. Ze rookt een sigaret.

YARA: Maak me gek, Julia.

ASHA: Ze pijpt iemand in een toilet op een schoolfeest. En nog één.

YARA: Now we're talking.

JULA: Ze komt erachter dat ze kan verdwijnen door tegen de lijst in te gaan. Ze heeft een geheime route gevonden uit haar hoofd, naar het dak.

ASHA: Uiteindelijk naar het dak.

YARA: Wat is er met jou? Alles hebben we voor jou gedaan!
Ons kapot gewerkt, zodat jij..
Waar is dat lieve meisje gebleven?

ASHA: Ja, waar de fuck is dat lieve meisje gebleven?
Weet jij waar dat lieve meisje is gebleven?

JULA: Nee, ik heb geen idee.
Waar zijn alle lieve meisjes gebleven?

YARA: Ze was bijna af.
Bijna was ze af, dat meisje.

JULA: Ben ik al af? Ah net niet! Jammer.

YARA: Al die bouwsteentjes. Zo breekbaar. Zolang ze in goede handen zijn, blijven ze heel.
Voorzichtig!

ASHA: Ik heb haar gevonden, hoor! Ze is op het dak! Kijk, daar staat ze. Wat gaat ze doen?

YARA: Ze is onderweg naar....daar gaat ze... daar gaat ze...naar...

ASHA: ...

JULA: 32: De dimensie der Mislukte Meisjes.

ASHA: Daar staat ze alleen.

JULA: Nee. Ze is niet alleen. Kijk maar. En je kan daar dansen. Wist je dat niet? Je kan daar dansen op de daken van de stad.

YARA: Kijk Julia staan! Godin van de nacht. Motherfucking urban legend. Met een hoofd vol eigen dromen. Hier kijk eens! Hier boven. Hier staat ze!

Regen.

ASHA: Julia, regent het in 32?

JULA: Dat zijn watervallen die alles wegspoelen. Ze glijden langs gebouwen, langs lijven, gezichten, door hoofden en ze sleuren gedachten mee die niet van jou zijn.

Ze dansen en zetten het dimensiespel voort, spel met de rand wordt gevaarlijker, glad in de regen.

SCENE 21

YARA: Ik sliep niet meer, overdag was ik een zombie, niets deed er meer toe. Het was allemaal blurry beneden, ik dacht geen seconde meer aan mijn bed. Is het al 00.00 geweest? Slaapt mama? Kan ik al naar Julia?

SCENE 22

Een ritueel voor Rilana.

JULA: Jij zal hier niet verteren en in het niets opgaan, Rilana. Wegrotten alsof niemand het ooit heeft gezien. Hoe je veren groen glanzen als de zon opkomt en paars als ie ondergaat.

ASHA: Roekoe, oe, roekoe

JULA: Dat je Roe roe roe roept als je zacht wil zijn en roe raa roe als je ruw en fel bent. Jouw echte veren. Je bent het uitschot van de stad, maar kijk hoe mooi, en niemand wil het zien, zij zien alleen maar 'nog een duif', als ze al de moeite nemen naar je te kijken.

YARA: Roe raa roe roe

JULA: Ik ga jou bewaren. Ik geef jou een leven na de dood, Rilana.

DEEL 3

SCENE 23 | 03.00

DANNY: De duivenschijt van Rilana is perfect om bommen mee te maken. Hier, met papiertjes, en modder en schijt maakt Julia kleine bommen. Shit om van het dak te gooien. Echte shit om op hoofden te gooien.

JULIA: Deze gooit Julia naar?

ASHA: Emma, die zei; word jij thuis geslagen ofzo?

JULIA: Kijk uit, Emma!

JULIA: Deze gooit Julia naar?

YARA: Haar buurjongen die zei: Zo, jij durft met die broek.

JULIA: Midden in zijn gezicht.

ASHA: Flats.

YARA: Deze is voor?

ASHA: Oom Roy die zei; ik heb medelijden met je ouders.

YARA: Sorry, oom Roy. Dat was Asha, ik deed niks hoor.

JULIA: Deze gooit Julia naar?

YARA: Je houdt toch van me, waarom doe je dan zo?

JULIA: Deze..

Plotseling blijft Yara stilstaan alleen midden op het dak met Rilana in haar hand.

ASHA: Yara?

DANNY: ...

ASHA: Yara?

YARA:

Ik heb het aan Peter Pan gevraagd, en wat blijkt nu, Asha? Er zijn geen lost girls in Neverland, omdat meisjes nooit uit hun kraambed vallen, ze zijn te verstandig om te verdwalen. En als meisjes verloren raken, worden ze gepakt. Al eeuwen.

ASHA: ...

YARA: Dus het was geen dimensie. Het was..wait for it.. een serial killer.

DANNY: ...

ASHA: ...

YARA: Jula was bij voorbaat kansloos.

DANNY: ...

ASHA: ...

YARA: Tegen.. The Roof killer.

DANNY: Ik weet niet of Jula..

SCENE 24 | 03.15

YARA:

The Roof killer speurde al nachten de daken van de stad af naar lost girls.
Met hun hoofdjes in de wolken, zijn ze een makkelijke prooi.
Hij had haar al eerder gespot.
Vanaf beneden.

Haha, kijk haar eens naief en blij dansen met die beentjes aan de rand.
Ze denkt dat ze vrij is.
Wacht maar.
Ze is van mij.

The Roof killer heeft de nacht van zijn leven,
die 24e augustus in 1993.
Want daar staat ze alweer, gelukkig verloren te zijn aan de rand van het dak.
Haha, denkt hij!
Daar dient het dak toch een lekker hapje op.
Mmmm. Een dakdelicatesse, zo zie je ze zelden.
Voor het grijpen.

JULA:

Jula voelt het, die nacht.
Ik ben niet alleen.
Er is iets anders hier.
Het is niet meer alleen de wind die in mijn nek blaast.

Stel je niet aan,
wie komt hier?

Toch doet ze haar jas iets verder dicht.
Gewoon voor de zekerheid.

Toch danst ze maar even niet voluit aan haar rand.
Tandje minder. Gewoon voor de zekerheid.
Ze schreeuwt iets minder hard de stad in dat iedereen dood kan vallen.
Ze zingt helemaal niet.
Gewoon voor de zekerheid.

YARA:

Zoals meisjes doen.
Al eeuwen.

JULA:

Ziet ze hem?
Ze duikt in elkaar.
Plat op de grond.
Ssst.

YARA:

Kijk haar nou.
Dat arme schaapje.
Ze dacht dat ze kon ontsnappen.
Dat ze naar de wolken kan.
Naar een andere dimensie?
Haha!
Hier is geen dimensie.
Hier ben ik. De boze wolf.
Klaar om haar uit elkaar te trekken.
Niet omdat ik een boze wolf ben,
nee, omdat zij zo eetbaar op dat dak is gaan staan.

Weet je wat The roof killer doet,
als hij zijn prooi te pakken heeft?

DANNY: Julia is er niet.

ASHA: Hoe bedoel je, Julia is er niet?

DANNY: Ik voel het niet.

YARA: Ik wel. Wij wel. Asha?

ASHA: Geef Yara Julia. Ze kan nu niet meer stoppen.

DANNY: Julia komt nu door Asha heen.

ASHA: Nee! Dat is nog nooit gebeurd, en nu ook niet.

DANNY: Ik kan niet meer.

YARA: Jij bepaalt niet dat je er niet bent.

Dat is niet meer aan jou.
Wil Julia hier niet zijn?
Laat Julia mij in de steek?

DANNY: ...

Danny loopt richting lift

ASHA: ...

YARA:

Jula drukt wanhopig op de knop van de lift!
Ze wil roepen, maar niemand zal haar horen!
De lift komt niet. Die heeft hij geblokkeerd.
Ineens is het doodstil.
Niets.
Zelfs geen zuchtje wind.
Is ie weg?
Zat het in haar hoofd?
De lift doet het weer! Nu snel zijn.

39,40,41,42, ..

Jula gaat nooit meer naar het dak.

Je moeder had gelijk.
Veilig bij mama in je flathok blijven.
Dat is wat je had moeten doen.
Dan was dit nooit gebeurd.
Dan had de boze wolf je nooit gevonden.

Danny opent de lift.

YARA: Daar staat hij!

In de lift. Kijk maar in zijn ogen. Hij heeft gewacht tot je dacht dat je veilig was.
Haha, jij dacht dat je met de schrik vrij kwam?

Had ik al gezegd wat de Roof killer doet met zijn prooi?

DANNY: Stop ermee. Jula wil dat je ermee stopt. Ik wil dat je ermee stopt.

YARA: Ze kan geen kant meer op, alleen maar...

Danny wordt door Yara achteruit naar de rand gedreven.

ASHA: Yara, stop. Jula valt. Yara. Stop!

Danny steeds dichterbij de rand.

ASHA: Jula!

YARA: ...

Jula valt bijna.

ASHA: Dit is niet Julia. Dit is iemand uit de flat, die kan vallen. Die kan vallen, Yara. Net als jij. En dan is er niks meer. Nul dimensies.

SCENE 25 | 04.30

JULIA: Julia vindt dat het tijd is voor Yara om naar de rand te gaan.

Yara wordt naar de rand begeleid door Asha en Danny. (Zie scene 2)

YARA: Beneden. Beneden zag hij er niet uit als een serial killer. Hij leek zelfs perfect, perfect bij Julia te passen. Zo grappig was hij, echt grappig, en hij zei alles met de mooiste zinnen.

JULIA:

Dat wil Julia ook leren. Beneden heeft hij een lieve naam en woont hij aan de rand van de stad. En weet hij haar te vertellen dat dit nou echte liefde is. Gewoon heftige, allesverslindende liefde. Je weet wel, zoals in boeken. En dat wil Julia wel voelen.

Je hebt geluk dat je mij hebt gevonden, het is zeldzaam, verzekert hij haar.

Jij voelt het toch ook? Dit hoort er allemaal bij. Bij echte liefdes. Dan huil je veel. En dan heb je pijn.

En daarna is het weer goed. Extra goed. Kom eens hier.

Weet Julia veel, hij is de eerste. Hij is ouder. Hij kan het weten.

ASHA: En toen?

YARA: ...

ASHA: En toen, Yara?

Ze gaan naast haar staan.

YARA: Dan beheerst hij haar, bestuurt haar als een mensenpop. Stap voor stap, zodat ze niet doorheeft dat ze niet meer zelf beweegt. Ze spreekt alleen nog met zijn zinnen. Hij is slim, zo slim.

Jij doet jezelf en ons pijn, jij kiest ervoor, zegt hij.

Ik weet ook niet waarom ik dat doe.

En dan moet ik het dus weer herstellen hè, de pijn die jij veroorzaakt.

Ja.

Zo zorgt hij ervoor dat zij niet meer zonder hem kan.

Dat doet hij met zijn prooi.

Als ze protesteert, zegt hij:

Je houdt toch van me, waarom doe je dan zo?

DANNY: Tot ze naar het dak ging, tot ze naar het dak ging.

YARA: Je houdt toch van me, waarom doe je dan zo?

YARA:

Die nacht weet ze, nu moet ik het doen. En ze neemt de lift naar boven, zo ver mogelijk bij hem vandaan. De lucht in. Los.

JULA: In de lucht begint ze langzaam zelf te bewegen.

Eerst een arm. Dan een been. Toen haar mond.

Op het dak komen er eigen zinnen, uit haar mond. Jula's zinnen.

Zinnen over Jula. Belangrijke zinnen. Zinnen waarmee ze hem wegblaast.

Waar is de boze wolf?

ASHA: Niet hier. Niet op het dak. Jula heeft zich vergist, hier is geen serial killer. Jula is hier vrij. Jula heeft hem weggeblazen. Plukjes wolf over de stad. Ze dwarrelen neer. Hij is niets meer.

SCENE 26 | 05.15

De zon komt op.

Asha beweegt richting lift.

YARA: Jula wil niet dat jij naar beneden gaat Asha. Jula wil jou hier.

ASHA: ...

YARA: Wat ga jij doen? Wat moet jij daar doen, Asha?

Er is geen beneden.

ASHA: ...

YARA: Niemand hier laat Jula in de steek.

ASHA: *(tegen Danny)* Is dat zo?

Wil jij dat ook?

Zeg dan wat ik hier nog doe.

Wat is jouw naam? Wij kwamen Jula niet zoeken, we zijn op de vlucht.

En jij ook.

En begin niet over dimensies of Peter Pan, Yara.

Danny loopt met de spullen van Jula naar de rand.

YARA: Jula?

ASHA: Wat doe je?

JULA:

Danny!

Danny is mijn naam!

Danny!

YARA: ...

ASHA: ...

SCENE 27 | 05.30

DANNY:

Ze is precies vijf jaar dood,
de moeder van Julia,
de nacht dat ze voor het eerst hier staat.

Haar vader is nog steeds boos.
op de dood
op zichzelf
op Julia die in niets op haar moeder lijkt
en haar dus niet laat voortleven.
Ze zou het wel kunnen zijn
haar gezicht
heeft de vorm.
Haar voeten raken de grond
net zo
En haar stem zou
eventueel dezelfde melodie kunnen hebben.

Maar Julia wil niet
dat meisje zijn
dat hij ziet.
Misschien geen meisje zijn.
Misschien geen jongen zijn.
Misschien een jongen zijn.
Misschien allebei niet .
Allebei wel.

Ze weet het niet,
maar heel zeker wel
dat niet
Voor haar is dat normaal,
soms warrig, maar
al heel lang normaal,
zo normaal dat ze vergeet
dat het voor niemand normaal is,
tot ze weer kijken
en haar herinneren.

Julia lach tevreden!
Julia wees stil!
Zacht Julia!

Een meisje
als haar moeder
Met lange haren
Meisjesbenen.
Meisjesdingen.

Je moeder heeft geen zoon gebaard.
Ik zie geen zoon
zie jij een zoon?
Je was haar kleine meisje,
stel haar niet teleur,
nu ontken je haar belangrijkste daad,
jou op aarde zetten,
nu is er niets,
dat was niet de afspraak.
Ik leef nog.
Jij ook.
Wees je vaders dochter
stop die gekte
hou ermee op
het is zoals het is
je krijgt wat je krijgt
en blijf hier.
Daarboven heb jij niets te zoeken
hou je hoofd en je benen op de grond
je bent in de war.
Oké papa.

JULA:

Daarboven is hier
waar de brok in haar keel
en de knoop in haar buik verdwijnt
waar niemand kijkt
Want hij is niet de enige
ze kijken allemaal door
Jula heen naar dat meisje
dat niet bestaat
een legende in hun hoofden
Dat wat ze kennen, dat moet toch bestaan
dat is vertrouwd
dat is zoals alle letters
in boeken het beschrijven.
Ze roepen Jula terug
blijf jij eens hier
en zadel ons niet op met die persoon
in het midden, aan de rand.
We snappen het niet.

DANNY:

Ze fluistert een naam.
Die op haar lippen ligt,
klinkt als thuis.
Danny heet ik?
Ze komt er niet doorheen
ze geven haar oude naam
steeds terug
Danielle.

Au.
over en weer over en weer
dan zwijgt ze maar
Sorry papa.
ik heb geen hekel aan dat meisje
maar ik ben het niet
het past niet

JULA:

Op het dak kan Julia alles zijn
steeds meer
alles kan, elke dimensie
alle plekken
iedereen
Een schreeuwend jongetje
Een elf
Een serial killer
En meer dan alles
voelt ze op het dak
als ik alles kan zijn
ben ik Danny
Boven en beneden.

DANNY:

Ik ben Danny!
Danny!

Danny gooit De Jas, Het Boek en De Schoen van het dak.

YARA: En Julia?

*Danny doet haar eigen jas uit en legt deze op het dak
Asha legt er iets anders erbij.*

SCENE 28 | 06.00

Danny stapt de lift in.

DANNY: Julia vraagt Asha en Yara om jullie daknaam, de naam die al je hele leven in je hoofd zit, die probeert letters en klanken te krijgen, maar die niet door het geluid van de stad beneden komt.

De lift sluit.

*Yara en Asha kijken naar de stad die ontwaakt. Asha loopt richting lift.
Yara blijft achter met de spullen. Dan legt Yara haar schoen erbij.*

YARA: Haar naam klinkt zacht gefluisterd op tienerlippen, hard en schel door kelen van ouders.
Pas op, eenmaal De Schoen aan je voet..

En loopt richting lift.

